

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχμ. 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διημερίων ὁ σείχος λεπτά 25.

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπήν.

Κίνησις ἰδεῶν.

Φίλε κ. Ἰδιότροπε,

Ἢ ἐν τῷ αφορολογουμένῳ ἀπάντησις σου ἐξήγησεν ἐν ἔμοι ἀκούσιον ἰλαρότητα, διότι παρετήρησα ὅτι αἱ ὀλίγαι λέξεις, ἃς σοὶ ἐπέστειλα, ἔξυρδον εἰς ἀκρότην κατὰ τὴν παρομιλίαν ἐνέπεσαν, καὶ ὅτι καθόλου ἔτοιμος τυγχάνεις εἰς εὐρείαν περὶ τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων συζήτησιν· θέλω προσπαθῆσαι ἐν τινὶ μέτρῳ νὰ ἐπιχρηστώ τὴν σὴν ἐπιθυμίαν, παρακολουθῶν τὴν συζήτησιν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν καὶ παράκλησιν νὰ προσέξωμεν ἀμφοτέρω, μὴ ζητοῦντες ν' ἀφηνευσώμεν τὸν λαὸν παράσχομεν δικαίως αὐτῷ ἀφορμὴν νὰ γυρίσῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλο πλεονέξον.

Πρὸ παντὸς θέλω νὰ εἰξεύρῃς ὅτι ἀνήκω εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων· φεῖδομαι τοῦ χρόνου καὶ δι' ἑμαυτὸν καὶ διὰ τοὺς ἄλλους· ὅταν δὲ θεωρῶ ἀναγκαῖον ἢ νὰ ἐμιλήσω ἢ νὰ πράξω τι, προτιμῶ πάντοτε νὰ κτυπῶ τὸ καρπὶ κατακέφαλα καὶ νὰ πρῶνδον ὅτι τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας Πατρίδος χροιάσονται καὶ συντηροῦν ἀντιλήψεως, ἢ ἄλλως διὰ τῆς πρὸς Ἑλλάδα ἐπιστολῆς, νὰ ἐξηγήσω τοῖς ἐνδιαφερομένοις πῶς ἐννοεῖ καὶ πόθεν περιμένει ὁ λαὸς τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως ἡμῶν, καὶ πῶς αἱ ἀρμοδίαι πρέπει νὰ πολιτευθῶσιν, ὅπως κερδήσωσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν σύμπραξιν καὶ τὴν συναρρωγίην τοῦ ἔχον λοιπὸν ὧτα ἀκούειν, ἀκούετω.

Ἀέγων ταῦτα δὲν θέλω νὰ πιστεύσῃς ὅτι ἀποδείλω ἢ φεύγω τὴν διεξοδικὴν συζήτησιν· εἴπωρῶ νὰ διαβεβαιώσω ὑμᾶς ὅτι ἐν ἀνάγκῃ ἐπισταίμαι νὰ κρατήσω τὴν συζήτησιν ἐρωτημάτων καὶ ἐπὶ μήκιστον· ἀλλὰ νῦν οὐ λόγων ἀλλ' ἔργων ἢ ἀγορᾶ ἡμῶν δεῖται.

Ποτὲ δὲν ἐνέθησα οὔτε συνεβούλευσα ὅτι ὁ λαὸς πρέπει νὰ παύσῃ κηδόμενος περὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὅτι πρέπει τὴν περὶ αὐτῶν φροντίδα ἀπαξ διὰ παντὸς νὰ παραθέσῃ ἐν γούνασι τῶν ἑαυτοῦ ἀντιπροσώπων.

Εἶπον μόνον ὅτι αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος ἡμῶν εἶναι κρίσιμοι· ἔσθην ἀπειλοῦσιν ἡμᾶς σοβαροὶ κίνδυνοι, ἔσθην ἀπολυτισμοὶ, ἐκφρασίαι, χρεωκοπία· οὐ πρὸς σοφοῦ ἱατροῦ θρηνηνέπωδάς πρὸς ταμῶντι πῆματι· χρειάζομεθα καταπειγόντως νὰ ἐπιβῆμεν ἢ ἐγχειρίσῃ καὶ μεταβολὴ δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ σύντομος· διὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἐνεργειῶν καὶ προσπαθειῶν ὀλίγων, οἵτινες εἴπωρῃ νὰ συναισθάνωνται τὴν θέσιν ἡμῶν, ἀλλὰ δὲν ἔσχουσιν νὰ τὴν μεταβάλωσιν· ἀνάγκη νὰ λειτουργήσῃ ταχέως ἡ αὐθεντικὴ ἀντιπολίτευσις, ὅπως φράξῃ ἀρμοδίως τὸ χαιρὸν πρὸ τῶν ποδῶν ἡμῶν βάραθρον.

Ἐκέντισα τὸν ἐγωϊσμόν τινων πατριωτῶν, οἵτινες, καίτοι ὑπ' ὄψιν ἔχοντες πάσαν τὴν μοχθηρίαν τοῦ παρόντος, οὐχ' ἦττον ἐξακολουθοῦσιν ἀρνητικῶς πολιτευόμενοι καὶ γινόμενοι οὕτω συνυπεύθυνοι τῆς ἀθλιότητος τῶν κοινῶν πραγμάτων· ἐκ δικαίας ψυχικῆς ἀγανακτήσεως εἶπον προσέτι

ὅτι εἶναι δυστυχῆ τὰ ἔθνη, ὧν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἀναμένουσι παρὰ τοῦ λαοῦ νὰ διδαχθῶσιν τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν· ἐν τῇ ἀπαντήσεσιν σου ἀποδοκιμάζεις καὶ ἀναστρέφεις τὸ δόγμα μου· φρονῶ ὅμως ὅτι ἐμβριθῶς δὲν ἔκοινας τὴν περιεχομένην ἀδράν ἐν αὐτῷ ἔνοιαν καὶ ζητῶ ἀναθεώρησιν τῆς κρίσεώς σου.

Ἐξηγουμαι πλατύτερον, ὅπως ἐννοεῖται· οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν ἔχουσι κατ' ἐμὲ κριτὴν τὴν ἀποστολήν, ἢ συνήθως ἀναμένουσιν ὑμῶν φαίνονται ἐπιδιώκοντες, ἢ τοὶ ξηρὰν καὶ μόνην τὴν ἀρχολιπαρίαν, περὶ ἧς σχεδὸν οἱ πάντες νῦν μεριμνῶσι, καὶ δι' ἢν δουλεύουσιν εἰς τὰς ὀρέξεις τῶν σαυλοτέρων στοιχείων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας· ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἶναι πολὺ ὑψηλότερα, ἢ τοὶ ν' ἀναδειχθῶσι δεξιοὶ ἐργάται καὶ ὑπηρεταὶ τῶν ἔθνικων συμφερόντων, ἐν δὲ τῇ εὐστόχῳ ἐξυπηρετήσῃ τούτων καὶ τῇ προαγωγῇ κείται καὶ ἡ ἀληθὴς αὐτῶν εὐκλεία καὶ δόξα.

Τοιοῦτον ἐννοῶν καὶ παραδεχόμενος τὸν πολιτικόν, ὑπολαμβάνω τοῦτον καλῶς ἐπιστάμενον τὰς ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος, ἀκριβῶς μελετήσαντα τὰς ἀνάγκας τῆς, ἔχοντα ἐν σχέδιον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, καὶ πεποιθῆσιν τινὰς βαθείας περὶ καθήκοντος καὶ φιλοπατρίας, πολὺ ἀνωτέρας συνήθως ἀπὸ τὰς τοῦ ἀπράγμονος λαοῦ· πεποιθῆσιν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἦσαν ἀσυμβίβαστοι μὲ τὴν ψυχρὰν ἀδιαφορίαν, εἰς ἢν βλέπομεν σήμερον τινὰς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων, προτιμώντων ν' ἀναξιοπαθῆ μάλλον ὁ τόπος καὶ νὰ κυβεύεται ὀριστικῶς τὸ μέλλον του, ἢ νὰ ἐλθῆ εἰς τὰ πράγματα ἄλλος τις χρηστότερος, ἐὰν δὲν εἶναι ὁ ἑαυτός τω ν.

Τοιοῦτοι πολιτικοὶ εἶναι ἀληθῆς θεομηνία διὰ τὸν τόπον· ὅτε δὲ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἡ Ἑλληνικὴ ἐλευθερία ἔπνευ τὰ λείαθια, μαρτυρεῖ ὁ Πολύβιος ὅτι τοιοῦτοι πολιτικοὶ δυστυχῶς διεχειρίζοντο τὰ πράγματα τῆς ἡμετέρας Ἀχαικῆς συμπολιτείας!!

Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, διευθύνοντες ἐλευθέρως τὰς ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀντιλήψιν καὶ κρίσιν, ὑπέχουσι βαρεῖαν ἠθικὴν τε καὶ νομικὴν εὐθύνην, ἢν φαίνεται ὄλως παραγνωρίζεις, δογματίζων ὅτι ὁ λαὸς πρέπει διαρκῶς νὰ ἐπιτηρῇ τούτους, ὅπως ὑπομνήσῃ αὐτοῖς τὸ καθῆκόν των· τοιοῦτων πολιτικῶν, μόνον διὰ πτερνιστῆρος κινουμένων, νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει καμμία χρεὶς διὰ τὸν τόπον μας.

Ἐπαναλαμβάνω νὰ σοὶ εἶπω καὶ πάλιν, ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ πολιτευθῆται ὄλος καὶ σύσσωμος· τὰ πολιτικὰ πράττει μίαν τούτου τάξιν· ἡ τάξις αὕτη ἀνάγκη νὰ ἠθικοποιηθῆ, νὰ κατανοήσῃ τὸ ὕψος τῆς ἰδίης αὐτῆς ἀποστολῆς, νὰ προπαρασκευασθῆ καὶ νὰ φιλοτιμηθῆ ν' ἀνταποκριθῆ εἰς αὐτό.

Ὁ λαὸς πόρρωθεν καθορῶν τὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν, ὁσάκις μὲν ἔστιν αὕτη χρηστὴ καὶ ἀπολαύτῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τῆς, κὺδ εἰ γὰρ ἐν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ καὶ σεμνυόμενος ὅτι ἡ γούνηται αὐτοῦ πολιτικοὶ ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς των, χρέος αὐτοῦ θεωρεῖ νὰ τιμᾷ, νὰ συντρέχῃ καὶ νὰ γράσῃ τούτους εἰς τὸ ἐπίμοχθον αὐτῶν ἔργον, καὶ εἶδομεν ὅτι πολλάκις ὁ λαὸς ἐλάτρευσε τῶντι ὧ· εἶδωμεν πολιτικούς ἄνδρας, ἄξιους τοῦ

ὀνόματος τούτου· ὁσάκις ὅμως ἡ διοίκησις τῶν κοινῶν εἶναι ἀχρεία, ὁ λαὸς δυσφορεῖ, πάσχει, ὑπομένει, ἀλλὰ καὶ ἐκτάκτως ἐξανίσταται διὰ νὰ συντρέψῃ τοὺς παραιτίους τῆς κακοδαιμονίας του.

Ὅλον τὸ μυστήριον τῆς πολιτικῆς εὐεξίας τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ εἰς τοῦτο κυρίως ὀφείλεται ὅτι ἡ μὲν τάξις τῶν πολιτευομένων ἐνωρὶς εἰς τὸ μήκος τῶν αἰώνων ἀνεγνώρισε τὰς μεγάλας αὐτῆς ἠθικὰς πρὸς τὴν Πατρίδα ὑποχρεώσεις καὶ προπαρασκευάσθη ἐπιμελῶς ν' ἀνταποκριθῆ εἰς αὐτάς, ὁ δὲ λαὸς ὑπεστήριξε τοὺς χρηστοὺς πολιτευτάς, ἔσθ' ὅ εἰ καὶ ἀνεβίβασε τοὺς κακοὺς εἰς τὸ ἱκρίωμα τῆς λαϊκότητος πρὸς σωφρονισμόν.

Πολλὰ καὶ ἀντιθετὰ λέγονται περὶ τοῦ ἡμετέρου λαοῦ· οἱ μὲν φρονοῦσιν ὅτι ἀδιαφορεῖ περὶ τῶν κοινῶν, ὅτι εἶναι ἀνεξίκακος, ὅτι ἀρέσκειται ἐν τῇ πονηροκρατίᾳ ὅτι οἱ πολιτικοὶ του εἶναι κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν αὐτοῦ· ἄλλοι ὅτι ὁ λαὸς εἶναι ἀριστος, στερεῖται δὲ ἡγετῶν ἀξίων τῆς ἀποστολῆς των· ἂν καὶ δὲν εἶμαι δημοκόλαξ, τάσσομαι ἀδιστακτικῶς ὑπὲρ τῆς δευτέρας γνώμης· χωρὶς ν' ἀποβλέψω εἰς άτομα, πολλάκις δυνάμενα νὰ κατακριθῶσι, θεωρῶ ἀπολύτως ὀρθόν ὅτι ὀλοκλήρως λαὸς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι ἀχρεῖος· ὅπως ἀπέναντι παντὸς ἄλλου λαοῦ, οὕτω καὶ ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνικοῦ, δὲν δύναται τις, χωρὶς νὰ λιθοβοληθῆ, νὰ διδάξῃ ὅτι ἔστι καλόν νὰ κλέπτῃ τις, νὰ φοιῆ, νὰ προδίδῃ νὰ μαροληπτῆ· λαὸς λοιπὸν ἔχων τὴν συνείδησιν τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ δικαίου δὲν εἶναι λαὸς, περὶ οὗ πρέπει τις ν' ἀπελπίζεται· ἀλλὰ διατὶ ὁ λαὸς δεικνύει ἀνοχὴν καὶ ἐπιείκειαν ἀνυπολόγιστον;

Παρακολουθοῦμεν διὰ πάσης σπουδῆς τὸ ἄρμα τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ, κατὰ τοὺς ἡμετέρους δὲ χρόνους ἡ αὐτοδικία τῶν λαῶν εἶναι σπανιότερα, διότι ἔχουν οὗτοι, ἔχει νῦν καὶ ὁ Ἑλληνικός λαὸς ἀπὸ τινος χρόνου, πολὺ τιμα σιμπερόντα ἐν τῇ τάξει καὶ ἀποδυσπετεῖ, εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε, νὰ διακυβεύσῃ ταῦτα· ἀλλὰ καὶ ἡ τῆς εὐθύνης συναίσθησις εἶναι σήμερον παρὰ τοῖς πολιτευομένοις μεγαλητέρα· ἡ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ἐλευθερία περὶ τῶν κοινῶν συζητήσεως, ἡ ἐλευθεροτυπία, ὑπ' ὄλως τὰς ἐσπόμεναις διυλλίζουσα καὶ διαφωτίζουσα τὰ πράγματα, καὶ ἡ ἐντεθεν ἐξέγερσις τῆς δημοσίας γνώμης εἶναι ἰσχυρὰ ἀντίτροπα, ἐγγυώμενα τὴν ὀρθὴν τῶν κοινῶν διοίκησιν, ἀνευ τῆς βίαιας παρεμβάσεως τοῦ λαοῦ. Εἶδομεν ἐπ' ἐσχάτων ὅτι μόνη ἡ παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης ἀποδοκιμασία τῆς Κυβερνήσεως Βουλγαρῆς ἤρκεσε πρὸς ἀποπομπὴν τῆς, εἶδομεν δὲ κατὰ τὴν πλείωτον καὶ τὸν λαὸν αὐτὸν δραμόντα ἐκ Πειραιῶς, ὅπως αὐτοδικήσῃ κατὰ τῶν ἐπιβουλευθέντων κατὰ τὴν κρίσιν του τὰ ἔθνικα συμφέροντα.

Ὁ λαὸς λοιπὸν καταλαμβάνει ἐν τῇ πολιτείᾳ τὴν θέσιν, ἢ τις τῷ ἀνήκει, πρέπει δὲ νὰ χαίρωμεν ὅτι λεληθότως ὑφιστάμενος τὴν ἐπίδρασιν τῶν καιρῶν καὶ τῶν συμφερόντων του, γίνεται φρονιμώτερος, πειθαρχεῖ καὶ ἀδικούμενος, χωρὶς νὰ ἐννοῆ ὅτι ἐπαυσε καθ' ὀλοκλήριαν περὶ ἑαυτοῦ κηδόμενος.

Ἄς ἀμριεβάλλῃ πᾶς τις ὅσον θέλει· ἀ· δόση

ὅμως τὰς χεῖρας καὶ ἂς ἐνωθῆ ἡ αὐθεντικὴ ἀντιπολίτευσις ἄς ὀμιλήσῃ αὐτὴ ἠνωμένη πρὸς τὸ ἔθνος, παριστώσα εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ ὅλας τὰς ἀσχημίας, ὅσας ἀπεκάλυψεν ἡ τελευταία τῆς Κυβερνήσεως πολιτεία καὶ ὁ λαὸς, ὑπὲρ πᾶσαν ἀμβολίαν, θέλων Πατρίδα ἐλευθεράν, μεγὰλῃν καὶ εὐνομούμενῃν, διὰ τῆς ψήφου αὐτοῦ πανηγυρικῶς θά στυγματίσῃ τοὺς ἐργάτας τσοῦτων καὶ τηλικούτων ἀθλιότητων!

* Ἐρῶσω

Ὁ φίλος σου
Φιλαλήθης.

Ὡς νὰ μὴ ἤκη διὰ τὴν ἔξαρσιν τῶν πνευμάτων ἡ ἔκρυθμος πολιτικὴ θέσις ἡμῶν, ἡ μὴ στηριζομένη αὐτὴ εἰς τοὺς θεμελιώδεις νομούς, οὔτε εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ τόπου, φαίνεται, ὅτι ἡ ἡμετέρα Κυβερνήσις θέλει νὰ ἐντείνῃ τὴν ἔξαρσιν εἰς τὸ κατακόρυφον αὐτῆς σημεῖον, νὰ μελετώσῃ πρακτικὰ καὶ νὰ παρασκευάζουσα εἰς τὸ κράτος συγκινήσεις.

Εἰς τὴν ἐνεστῶσαν ἡμῶν ἀνώμαλον πολιτικὴν κατάστασιν νὰ ἐπικρατῇ, ὡς φαίνεται, γεγονότα, ἄτινα προωρῶνται δι' ἰσχυρῶν κλονισμῶν νὰ παρατείνωσι τὴν ὑπαρξίν πολιτικοῦ συστήματος ὅπερ κατεδικάσθη ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ οὐδεμίαν ἐμπνέει πλέον ἐμπιστοσύνην, καὶ ὅπερ διὰ νὰ στηριχθῆ ἔχει ἀνάγκην τῆς παραγωνίσεως τῶν θεσμῶν καὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν πολιτικῶν ὄρων.

Οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ ἐπακριβῶς ὅποια θέλουν εἶσθαι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπικινδύνων τούτων πειραμάτων, οὐχ' ἤτιον πάντες αἰσθάνονται ὅτι ταῦτα δὲν θὰ ἐξυπηρετήσωσι τὴν ἔννομον τάξιν καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον, ὡς ἐκ τούτου δὲ μετὰ δέους προσβλέπουσι πάντες εἰς τὰς νέας τῆς Κυβερνήσεως ἀποφάσεις, ὡς εἰς πόσους σκοπεύλους πρὸς οὗς ὠθεῖται τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σκάφος, ἄνευ προνοίας καὶ ἄνευ πόνου.

Ἡ τοιαύτη στάσις τῶν πολιτικῶν ἡμῶν πραγμάτων ἐγκυμονοῦσα ἴσως σοβαρὰ συμβάντα, οὐ μόνον ἀποκλείει ἐν τῷ παρόντι πᾶσαν σκέψιν περὶ βαθμιαίας ὑγιάνσεως τοῦ πολιτικοῦ συστήματος ὅπερ πρὸ καιροῦ μᾶς διέπει, διὰ θεραπευτικῶν μέσων δεομένων χρόνου μακροῦ καὶ εὐκαιρίας λαμπρᾶς ἵνα ἀποθῶσιν ἀποτελεσματικᾶ, ἀλλ' ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλει τοῖς πᾶσι τὸ καθήκον νὰ σκεφθῶσι τίνι τρόπῳ καὶ διὰ ποίων προχειρῶν μέσων, οἱ θεσμοὶ ἡμῶν θὰ διαφύγῃ τὸν ἐσχατον ἐξυτελισμὸν, ἡ Βασιλεία θὰ διατηρήσῃ τὸ γόνιθόν της, ἡ δημοσία τάξις θὰ διατελέσῃ ἀπρόσβλητος καὶ ἐπὶ πᾶσι τίνι τρόπῳ θὰ δυναθῶμεν νὰ σταματήσωμεν τὸ πολιτικὸν ἡμῶν σύστημα ἐπὶ τοῦ ὀλισθηροῦ κρημοῦ πρὸς ὃν ἀκατασχέτως φέρεται καὶ εἰς τὸ τέρμα τοῦ ὁποῦ ἀνοίγεται τὸ χάος.

Πρὸς τοῦτο μίαν μόνον ἐν τῇ προκειμένῃ κρίσει ὑπολείπεται προσφυγὴ, καὶ αὕτη ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῶν περικυκλουσῶν ἡμᾶς περιστάσεων καὶ παρὰ πάντων τῶν εὐφρονούντων, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ εἰλικρινῆς συνενόησις τῶν ἀγαθῶν στοιχείων τοῦ τόπου, πρὸς τὰς ἐναπομεινουσὰς ἀκόμη ὀλίγας ἠθικὰς δυνάμεις ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν συστήματος καὶ ἡ ἰσχυροποίησις τούτων δι' ἐκείνων εἰς βαθμὸν καθιστώμενα αὐτὰ ἱκανὰ νὰ ἐγκαινίσωσι νέαν ἀξίαν πραγμάτων ὀλιγωτέρας παρέχουσαν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ τόπου, καὶ περισσοτέρας ἀσφαλείας περὶ τῆς ἐννόμου τάξεως.

Ἐν τοῖς σπλάγγνοις τοῦ ἔθνους ὑπολανθάνουσιν ἀκόμη ἀρκετὰ ἠθικὰ στοιχεῖα καὶ ὑποτρέφονται ἰσχυραὶ διαθέσεις πρὸς ἀνθρώπων τῶν πολιτικῶν πραγμάτων· μεγάλη μερὶς τοῦ ἔθνους βαρῶς φέρει τὴν ἐν τῇ πολιτεῖᾳ κατάστασιν τῶν πραγμάτων ὑπ' ὅλας τὰς ἐσώφεις ἀπελπιστικὴν, διαβλέπει μετὰ δέους τὰς συνεπείας τοῦ διέποντος ἡμᾶς πολιτικοῦ συστήματος, ὅπερ ἄγει εὐθὺς εἰς τὴν χρεωκοπίαν, εἰς τὴν ἐξαχρεῖωσιν καὶ εἰς τὴν ἐκπτώσιν τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος, καὶ διακαίεται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐργασθῆ ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῶν θεσμῶν ἡμῶν καὶ νὰ ἰσώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ τελείου βλάβου.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα τοῦ ἔθνους διατελοῦσι μέχρι τοῦδε ἐν ἀπραξίᾳ καὶ ἄνευ συνενόησεώς τινος καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀνθρώπων τῶν ἡμετέρων πραγμάτων, οὐχὶ ἐξ ἀπελπισμοῦ, ἀλλ' ἐκ δυσπιστίας· δύναται δὲ νὰ τὰ συνενώσωσιν πρὸς κοινὴν ἐνέργειαν καὶ εἰς δύναμιν ἀνυπολόγιστον μόνον ἐκείνοι οἵτινες ἤθελον δεῖξει ὅτι δύναται νὰ ἐγκαινίσωσι νέον πολιτικὸν σύστημα, ἐπὶ ἠθικωτέρων βάσεων ἐρειδόμενον καὶ ἀταποκρινόμενον πληρέστερον εἰς τὰς ἰδέας τῆς ὑγιεστερᾶς μερίδας τοῦ τόπου, καὶ ὅτι μόνη ἡ ἐπιθυμία αὕτη ὠθεῖ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς χώρας.

Ἡ συνενόησις ὅμως αὕτη ἐξ ἧς οἱ προσδοκώμενοι ἀναμορφωταὶ θὰ ἀρυσθῶσι δύναμιν ἀνυπολόγιστον, δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ εἰμὴ διὰ τῆς παροχῆς ἐγγυήσεων ἐπαρκουσῶν περὶ τῆς μελλούσης αὐτῶν πορείας καὶ τοῦ συστήματος ὅπερ θ' ἀκολουθήσωσιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, διότι ἡ δυσπιστία βλαβεία ἔχει βάλλει ρίζας εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ.

Εἶναι λοιπὸν ἡ ἡμετέρα νὰ χρησιμοποιηθῶσιν αἱ ἀγαθὰ αὐτὰ διαθέσεις τοῦ τόπου, εἶναι καιρὸς νὰ συνεννοηθῶσι πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς ἑα σκοπὸν τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ στοιχεῖα, ἄτινα δὲν ἀναμένουσιν ἡ μόνον μίαν βάλαιον ἐλπίδα περὶ αἰσιωτέρου μέλλοντος, ἵνα ἐνίσχυσωσι τοὺς ἐργαζομένους δι' αὐτὸ.

Πῶς ὅμως δύναται νὰ γίνῃ ἐν τῇ ἐνεστῶσει κρίσει τὸ σημεῖον τῆς συνενόησεως ταύτης καὶ πῶς ἡ ἀγαθὴ μερὶς τοῦ ἔθνους θὰ πεισθῆ ὅτι οἱ εὐαγγελιζόμενοι τὴν σωτηρίαν δὲν εἶναι ἐκ τῶν κοινῶν ἀπατεῶνων οἵτινες τσοάκις ἐξηπάτησαν τὴν χώραν δι' ἐπαγγελιῶν ἀπραγματοποιήτων, ἵνα παρᾶσχη αὐτοῖς τὴν ἠθικὴν ἐκείνην δύναμιν, δι' ἧς ἐν ταῖς ἐλευθεραῖς πολιτεῖαις πραγματοποιοῦνται κανονικῶς καὶ ἄνευ κλονισμῶν αἱ μεγάλαι μεταβολαί; Ἐν τῷ παρόντι σημεῖον τῆς συνενόησεως δύναται νὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος ἀντιπολιτευσίς, ἐγγύθις δὲ περὶ ἐφαρμογῆς ὑγιεστεροῦ πολιτικοῦ συστήματος· δύναται ν' ἀποθῆ πρὸ γράμμα αὐτῆς σαφὲς καὶ ὠρισμένον, καθ' ὅσον οὐ γὰρ αὕτη ἀντιπολιτευσίς αὐτῆς πανηγυρικῆς καὶ ἐπίσημης περὶ τῶν ἀρχῶν ἔνθα ζητηθῆ ἡ πραγματικῶς ἐν τῇ πολιτεῖᾳ, διὰ τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου ἀναδείξεώς της.

Ἐν τούτῳ καὶ μόνῳ τῷ σημεῖῳ δύναται νὰ συνασθῶσιν οἱ ὑποσχόμενοι τὰ βέλτιστα τῇ πολιτεῖᾳ καὶ οἱ ποθοῦντες νὰ ἴδωσιν αὐτὰ ἐν ταῖς πράγμασιν, ἡ ἀντιπολίτευσις δηλονότι καὶ ὁ λαὸς· ὁ λαὸς ὁ ἐργαζόμενος, ὁ φορολογούμενος, ὁ αἴρων τῆς πολιτείας τὰ βάρη καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν πολιτικῶν ἡμῶν ἀνδρῶν, καὶ οὐχὶ ὁ συρφετὸς τῶν κομμάτων καὶ οἱ τρόφιμοι τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐὰν ὅθεν ἡ ἐπίσημος ἀντιπολίτευσις καταδικάζῃ τὸ διέπον ἡμᾶς πολιτικὸν σύστημα εἰλικρινῶς, ἔὰν φέρῃ ἐν ἑαυτῇ τὴν δύναμιν νὰ ἐγκαινίσῃ νέον, ὑποσχόμενον τὴν ἐπικράτησιν τῶν θεσμῶν ἡμῶν ἐν πᾶσι καὶ τὴν τῆς ἠθικῆς ἐν τῇ διοικήσει, ἔὰν ἔχῃ τὴν ἰσχὺν νὰ τιμωρήσῃ τὸ ἔνοχον παρελθὸν καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἁρμονίαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ πλήθους διὰ τῆς Βασιλείας τοῦ νόμου, ἂν ἀποταθῆ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μετὰ παρησίας, ἂν ἀνακινῶσιν αὐτῷ ἐπίσημως, σαφῶς καὶ ὠρισμένως, ἄνευ περιστροφῶν, τί προτίθεται νὰ πράξῃ ἐν πᾶσι ἀναλαμβάνουσα τὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ποίας εὐθύνας θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους, ποῖον στάδιον ἐνεργείας θὰ ἀφίσῃ εἰς τὸ ἀνεύθυνον, ποῖαν θέσιν θὰ τηρήσῃ ἀπέναντι τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, κατὰ πόσον θὰ ἐπιτοσέψῃ αὐτῇ τὴν ἀνάμειξιν ἐν τῇ νομοτελεστικῇ, διὰ ποίων νομοθετημάτων θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν δημόσιον πλοῦτον, θὰ ἀναπτύξῃ τοὺς πόρους τοῦ τόπου, θὰ διαρρυθμίσῃ τὰ οἰκονομικά του, θὰ περιφρουρήσῃ τὴν διοίκησιν ἐκ τῶν παντοίων ἐπιρροῶν αἰτινας καταθλίβουσιν αὐτήν, θὰ ἀνυψώσῃ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὴν περιωπὴν της καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τίνι τρόπῳ θὰ ἰδρῶσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ νόμου ἐκεῖ ἔνθα ἴσταται ἡδὴ γαυριώσα ἡ ἀθάλακτος θέλησις τοῦ ἔθνους καὶ ἡ διαφθορὰ τοῦ ἄλλου. Ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις θέλῃ ν' ἀρυσθῆ ἐκ τοῦ ἔθνους τὴν ἀναπόφευκτον αὕτη

ἠθικὴν δύναμιν, ὀφείλει νὰ προβῆ καὶ μέχρι τοῦ νὰ ὑποδείξῃ καὶ διὰ ποίων ἀτόμων θὰ πραγματοποιηθῆ τὰς ἰδέας της, διότι καὶ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης δυσπιστίας· πρὸς δὲ καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι ἀκράδαντον ἔχει τὴν ἀπόφασιν ν' ἀποχωρήσῃ ἅπαξ καὶ δις καὶ πολλάκις ἐκ τῆς ἀρχῆς ἐὰν τὸ σύστημα της προσκαύσῃ εἰς ἐμπόδια εἴτε ἐκ τῶν ἄνω εἴτε ἐκ τῶν κάτω προερχόμενα.

Τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα ἀποτείνεται εἰς τὰ φαῦλα στοιχεῖα τοῦ τόπου, τούτων δὲ τὰς διαθέσεις θεραπεύει διὰ τοῦ δημοσίου πλοῦτος καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπροεπείας, ὁ θελων ὅθεν νὰ προσεταιρισθῆ τὴν ἀγαθὴν μερίδα τοῦ τόπου ὀφείλει νὰ ἀποτανθῆ πρὸς αὐτὴν διὰ τῶν ἀνωτέρω καθομολογήσεων, δημοσίᾳ καὶ πανηγυρικῶς καὶ ἔστω βέβαιος ὅτι ἐξ αὐτῆς θέλει ἀρυσθῆ δύναμιν ἀνυπολόγιστον καὶ ἠθικὸν κύρος ἀνεκτίμητον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου.

Ἡ Σταφίς ἐν Γαλλίᾳ.

Κατ' αὐτὰς, ὅποταν ἡ ἐν Γαλλίᾳ φορολογία τῆς ἡμετέρας σταφίδος ἀποβαίνει τόσο ἐπαχθῆς εἰς τὸ προϊόν ἡμῶν τοῦτο καὶ ἐπιτείνονται πλείοτερον τὰ παράπονα τοῦ ἐμπορίου κατὰ τῆς Κυβερνητικῆς ἀπρονοησίας ἧτις ἀφῆκεν ἀπροστάτευτον τὸ προϊόν τοῦτο ἐν τῇ ξενῇ χώρᾳ, δημοσιεύομεν ἐν τῶν πολλῶν σχετικῶν ἐγγράφων τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως τὸ ὅποιον περιήλθεν εἰς χεῖρας μας, ἵνα δώσωμεν ἀφορμὴν ὅπως ἀνακινήθῃ καὶ αὐθις τὸ σπουδαῖον αὐτὸ ζήτημα, ἐξ οὗ τόσα ἤρτηνται ἰδιωτικὰ καὶ δημόσια συμφέροντα.

Ἄριθ. 15409.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6^{ην} Ἀπριλίου 1884.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Ἐπιστρέφοντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 637 ἀναφορὰν τοῦ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτοῦ, ἣν διεβιβάσατε πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3141 ἡμετέρας ἐπιστημειώσεως λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὅπῃ τὴν κρίσιν ὑμῶν τὰς ἐπομένως παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἐὰν συμμερίζεσθε θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ διαβιβάσῃτε πρὸς τὸν κ. Βράϊλαν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἐνεργειῶν του.

Ἡ Γαλλία εἶναι ὁ μόνος τόπος, εἰς τὸν ὅποιον ἡ ἡμετέρα Κορινθιακὴ σταφίς εἰσαγωγικὸν τέλος, ἀλλὰ καὶ ὁ μόνος εἰς τὸν ὅποιον οὐδεμίαν σχεδὸν εἰσαγωγὴν τοῦ προϊόντος τούτου ἐγένετο τοῦλάχιστον ἀπ' εὐθείας μέχρι τοῦ ἔτους 1878, ὅτε ἐλάττωθῆσις ἐπαίσθητῶς ἐν Γαλλίᾳ τῆς παραγωγῆς τοῦ οἴνου, ἕνεκα τῆς ἐκ τῆς φυλλοξήρας καταστροφῆς μέρους τῶν ἀμπέλων, ἐγένοντο ἀπόπειραι περὶ ἀναπληρώσεως τῆς ἐντεῦθεν προελθούσης ἑλλείψεως διὰ τῆς εἰς οἶνον μεταποιήσεως ἄλλων τε ξηρῶν καρπῶν καὶ τῆς σταφίδος.

Ἐκ τῶν ἑσπερῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, ἀπ' ἧς ἐγενικεύθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ γνώσις, ὅτι ὁ ἐκ σταφίδος παραγόμενος οἶνος εἶναι ὁ ἡδύτερος εἰς τὴν γεῦσιν καὶ ὠφελιμώτερος εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ ἐξ ἄλλων ξηρῶν οὐσιῶν κατασκευαζομένου, εἰσῆλθη τοιαύτη εἰς τὴν ἐπικράτησιν αὐτῆν

τὸ μὲν ἔτος 1878 λίτραι ἐνετικαὶ 60,000,000.
τὸ δὲ » 1879 » » 112,000,000 καὶ
τὸ » 1880 » » 160,000,000.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου μόνον τὸ 1/4 ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ δὲ 3/4 εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Ἡ πείρα δὲ ἀπέδειξεν ὅτι ὁ ἐκ τῆς σταφίδος τῆς Ἑλλάδος παραγόμενος οἶνος εἶναι καλλίτερος καὶ ὡς ὑγιεινότερος καὶ ὡς μᾶλλον εὐγευστος.

Τοῦτου θεβαιωθέντος ἐδικαιούτο ἡ Ἑλλὰς νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ σταφίς της, χρησιμοποιουσα ὡς πρῶτον

τη ύλη πρὸς παραγωγήν προϊόντος πρώτης ἀνάγκης, ἤθελε τύχει ἰδιαίτερης προστασίας ἐν Γαλλίᾳ δι' ὅ οἱ σταφιδοκτῆμονες ἐνθαρρυνθέντες ἐβελτίωσαν τὰ μέσα τῆς καλλιέργειας καὶ ἐπέευναν τὴν σταφιδοφυτεῖαν, ταῦτα δὲ παρεμπόδισαν τὴν υπερτίμησιν, τὴν ὁποίαν ἀναγκαιῶς ἐμελλε νὰ ἐπιφέρῃ ἡ νέα διεξοδος τοῦ προϊόντος τούτου.

Ἄλλ' ἐνῶ, ὡς εἶπον, ἠλπίζομεν ὅτι τὸ ἐκ φράγκων 2 κατὰ στατήρα εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῆς σταφίδος μεταποιουμένης εἰς τσοσούτῳ χρσιμώτατον ποτὸν ἤθελε προϊόντος τοῦ χρόνου καταργηθῆ, αἴφνης καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εἶδομεν ὅτι εἰς τὸ νέον δασμολόγιον, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὰς βουλὰς, ἀνεπιβίασθη τοῦτο εἰς τὸ καταπληκτικὸν ποσὸν τῶν 6 φράγκων κατὰ 100 χιλιόγραμμα, ὅπερ ἀναλόγει πρὸς 24—30 τοῖς 0/0 καθόσον ἡ συνήθης τιμὴ τοῦ ἀποστελλομένου εἰς Γαλλίαν σταφιδοκαρποῦ περιστρέφεται εἰς τὰ 20—25 τάλληρα κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν ἢτοι 20—25 φρ. κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα.

Ἐπειδὴ τὸ δασμολόγιον τοῦτο δὲν ἔλαβεν εἰσέτι τὴν τελειωτικὴν ἐπιψηφισίν τῶν βουλῶν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, κύριε Πρόεδρε, νὰ ἐπιστελλήτε τὰ δέοντα πρὸς τὸν ἐν Παρισίοις Πρεσβευτὴν, ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐνεργείας του καὶ ποιήσῃαι κατ' ἐπανάληψιν τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις καταβάλλον πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς μετρίασιν τοῦ σπριτωθέντος ἐν τῷ δασμολογίῳ εἰσαγωγικῶν τελῶν.

Καθ' ἡμᾶς ἡ ἐπιψηφισίς τοῦ δασμοῦ τούτου δὲν δύναται νὰ ἔχη οὐδεμίαν ἐπιωφελεῖ συνέπειαν οὔτε διὰ τὴν Γαλλίαν, οὔτε διὰ τὴν Ἑλλάδα, διότι ἐάν μὲν καὶ μετ' αὐτὴν ἐξακολουθήσῃ τὸ ἐμπόριον ν' ἀγοράῃ τὴν σταφίδα εἰς τὰς σημερινὰς τιμὰς ὁ δασμὸς θέλει ἐπιβαρύνει ἐξ ὀλοκλήρου τοὺς Γάλλους καταναλωτὰς, ἐάν δὲ οἱ καταναλωτὰς δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ αὐτὸν καὶ τὸ ἐμπόριον ζητήτῃ νὰ τὸν ἐπιρρίψῃ ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τοὺς παραγωγούς, ἐλαττώνει τὰς τιμὰς, ἡ παραγωγή θέλουσιν ἐβελθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσωσιν ἄλλας διεξόδους πρὸς καταναλώσιν τοῦ καρποῦ τῶν ἢ θέλουσιν ἐλαττώσει πλὴν παραγωγῆν, καθόσον ἀποδοδεξιμένον εἶναι, ὅτι ὅταν ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατέρχεται κάτω τῶν 20 τάλληρων δὲν καλύπτει τὰ ἐξόδα καὶ διὰ τοῦτο ἡ καλλιέργεια γίνεται ἀτελῶς καὶ πολλοὶ σταφιδάμπελοι μεταβάλλονται εἰς ἀγρούς· οὕτω δὲ οἱ ἐν Γαλλίᾳ οἰνοποιοὶ θέλουσιν ὑποχρεωθῆ ἢ νὰ αὐξήσωσιν τὰς τιμὰς τοῦ οἴνου ἢ νὰ καταφύγωσιν εἰς ἄλλα προϊόντα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀμφίβολον εἶναι, ἐάν θὰ δυνήθωσι νὰ κατασκευάσωσι τοιοῦτον καλὸν καὶ τσοσούτον ὑγιεινὸν οἶνον.

Ὁ λόγος τῆς προστασίας τοῦ ἐγχωρίου οἴνου, ὅστις ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ἐλατήριον τῆς ὑποκινήσεως τῶν περὶ αὐτῆς τοῦ δασμοῦ ζητήματος, δὲν μᾶς φαίνεται ἰσχυρὸς, διότι προκειμένου περὶ ἐμπορεύματος, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς πρώτη ὕλη διδούσα τροφήν εἰς μέγαλην τοῦ τόπου βιομηχανίαν καὶ ἐξ οὗ παράγεται ἀντικείμενον τῆς πρώτης ἀνάγκης, ὡς θεωρεῖται ὁ οἶνος μάλιστα ἐν Γαλλίᾳ, οἱ παραγωγοὶ τοῦ ἐγχωρίου οἴνου δὲν δικαιούνται ν' ἀπαιτήσωσι κατ' ἀνώτατον ὅρον εἰσὶν ἐπιβολὴν εἰσαγωγικῶν τελῶν ἴσου μετὰ τὸν ἐγχωριον φόρον, εἰς ὃν ἐπιβάλλεται τὸ ἐγχώριον ποτὸν, διότι πλὴν ταύτου, τὸ ἐξώθεν εἰσαγόμενον ἐπιβαρύνεται καὶ μετὰ τὰς δαπάνας τῆς μεταφορᾶς καὶ μετὰ τοὺς φόρους, εἰς οὓς ὑπεβλήθη ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς. Γνωστὸν δὲ εἶναι ὅτι τὸ μὲν σύνολον τοῦ ἐγγείου φόρου (improt foncier) τὸν ὁποῖον πληροῦσιν οἱ ἐν Γαλλίᾳ ἄμπελοι, ἀνέρχεται μετὰ τῶν προσθέτων ἑκατοστῶν (centimes additionels) εἰς 15 ποσῶν ἑκατομμύρια, ἡ δὲ παραγωγή τοῦ οἴνου εἰς 40—80 ἑκατομμύρια ἑκατόλιτρα, ὥστε ἕκαστον ἑκατόλιτρον ἐπιβαρύνεται μετὰ 20—40 λεπτά, ἐνῶ ἐν ἑκατόλιτρον ξηρᾶς σταφίδος, ὅπερ ἐπιβαρύνεται ἤδη μετὰ 2 φράγκα, μόνον παράγει 2—2 1/2 ἑκατό-

λιτρα οἴνου, εἰς ἕκαστον τῶν ἐποίων ἀναλογουσι 2 1/2—3 φράγκα.

Γνωρίζοντες ὅτι πολλοὶ ἐπίσημοι καὶ ἐντιμὲς περὶ τὰ οἰκονομικὰ ἀνδρες ἐν Γαλλίᾳ ἀποδοκιμάζουσι καὶ πολεμοῦσι τὸ μέτρον τῆς ἐπιβαρύνσεως ἐνὸς τοιούτου χρησίμου διὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον προϊόντος, τρέφοντες τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ προσπάθειαι, τὰς ὁποίας τσοσούτον ἀξιοπαίνως καταβάλλει ὁ ἡμέτερος Πρεσβευτὴς, δὲν θέλουσιν ἀποβῆ ἀκαρποὶ καὶ ὅτι δὲν θέλει ἐπιψηφισθῆ ὀριστικῶς ἡ αὐξήσις τοῦ εἰσαγωγικῶν τελῶν τῆς σταφίδος εἰς χώραν, ἐν ἣ χρησιμεύει ὡς πρώτη ὕλη, ἐνῶ εἰς ἄλλην παρακειμένην ἐπικράτειαν, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καὶ διατελεῖ ὁ κυριώτερος τῆς καταναλώσεως τοῦ καρποῦ τούτου τύπος, ἅμα παρουσιάσθη ἡ ἀνάγκη τῆς κατασκευῆς οἴνου ἐκ σταφίδων, σκέπτονται νὰ καταργήσωσιν ἐντελῶς τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος, ἀφίνοντες οὕτως ἀφορολογητούς καὶ τὰς πρὸς βρώσιν καταναλισκομένας.

Ἄλλ' ἐάν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐπιψηφισθῆ ὀριστικῶς τὸ ὑποβληθὲν δασμολόγιον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν διὰ συνθήκης ἐλάττωσιν τοῦ ἐπιβαλλομένου θάρους δασμοῦ καὶ κάλλιστα ἐπράξεν ὁ κ. Βραΐλας ἐπιληφθεὶς δραστηρίως τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν τοιαύτης συνθήκης. Καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι αἱ τοιαῦται ἐλαττώσεις ἐπιτυγχάνονται συνήθως διὰ παροχῆς ἀναλώγων ἀνταλλαγμάτων, ἀλλ' ἐάν ἐρευνηθῆ μετὰ προσοχῆς τὸ ἡμέτερον δασμολόγιον θέλει βεβαιωθῆ ὅτι τὰ ἐκ Γαλλίας εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορεύματα, ὅσα χρησιμεύουσιν ὡς πρώτη ὕλη, ὡς αἱ βαφαί, τὰ ἀκατέργαστα δέρματα, ὁ ἀκατέργαστος αἶθρς κλπ., ὑποβάλλονται εἰς εἰσαγωγικὸν τέλος ἕλασσον τῶν 5 0/0 ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, τὰ δὲ λοιπὰ, τὰ ὁποία εἰσάγονται τελειοποιημένα καὶ ἔτοιμα πρὸς καταναλώσιν, μόνον πληρώνουσι 10—12 0/0. Ἰδίως μάλιστα τὰ θυμακερὰ ὑφάσματα καὶ αἱ τσόχαι τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ ὑποβάλλονται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος μετὰ τὰ ἐξ ἄλλων ἐπικρατειῶν προερχόμενα καὶ ἐπειδὴ εἶναι ὁμολογουμένως ἀνωτέρας ποιότητος καὶ ἀξίας, δὲν ἐπιβαρύνονται οὐδὲ μετὰ 8 0/0.

Ἐπέναντι λοιπὸν ποιούτων εὐκολιών, τὰς ὁποίας τὸ ἡμέτερον Τελωνιακὸν δασμολόγιον προσφέρει εἰς τὰ προϊόντα τῆς Γαλλικῆς βιομηχανίας, δικαιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν ὅτι δὲν θέλει θεωρηθῆ δίκαιον νὰ ἐπιβαρυνθῆ μετὰ τσοσούτον ὑπερογκὸν τέλος τὸ μόνον σχεδὸν ἐκ τῶν ἡμετέρων προϊόντων, τοῦ ὁποίου ἤρχισεν νὰ γίνηται ἐν Γαλλίᾳ σπουδαία ὅπως εἰσαγωγῆ, ἣτις θέλει ἀναπτύξει τὸ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπόριον καὶ θέλει προκαλέσει μείζονα εἰσαγωγῆν Γαλλικῶν ἐμπορευμάτων ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τούτοις ἐάν ἀποδειχθῆ ὅτι ἀντικείμενά τινα τῆς Γαλλικῆς παραγωγῆς ἐπιβαρύνονται παρ' ἡμῖν μετὰ δυσανάλογα τέλη, οὐδὲως εἶναι δύσκολον νὰ ἐπέλθῃ καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ἀνήκουσα διόρθωσις. Ὁ κ. Βραΐλας ἐννοεῖ κάλλιστα τὸ ζήτημα καὶ θέλει πράξει, ὅτι ἀπαιτεῖται, ἐάν δὲ ἔχῃ ἀνάγκην λεπτομερεστέρων πληροφοριῶν, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ τῷ χορηγήσωμεν καὶ ταῦτα.

Ὁ ὑπουργὸς
Σ. Σωτηρόπουλος.

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

Ἐν τῷ προηγήθεντι ἀριθμῷ 368 τοῦ ἀφορολογουμένου ἐπισκοποῦντες σὺν τοῖς γενικοῖς τῆς πολιτείας, καὶ τὰ μερικὰ τῆς πόλεως μας διάφορα ἀξιόλογα δημοτικὰ ἔργα, ἀναγόμενα εἰς τε τὴν χρησιμότητά καὶ τὸ τερπνὸν ταύτης, ἐπευφμεῖτε, καὶ δικαίως, ταῦτα, ἀλλ' ὑπομιμνήσκετε συνάμα τῇ δημοτ. ἀρχῇ τὸ τόσῳ ἀναγκαῖον, χρῆσιμον καὶ τερπνόν, ἀλλὰ παρωραθὲν ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε, τὴν τακτοποίησιν τῆς ὁδοῦ Ἀνεξαρτησίας, κατὰ τὸν εἰρηδὸν αὐτῆς μετὰ τῆς ἀνω πόλεως, ἐπὶ τοῦ πρᾶνου ἐκεῖνου μέρους. Εὐχόμεθα νὰ εἰσακουσθῆ ἡ εὐχή Σας, ἣτις ἐστὶν εὐχὴ ἀπειράκις ἐπαναλη-

φθεῖσα, καὶ διὰ τοῦ τύπου, καὶ διὰ ζώσης, πρὸς τὰς ἐκείνους δημοτικὰς ἀρχάς· ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐπὶ τῆς τελευταίας Δημαρχίας Π. Καλαμογδάρη ἐγένετο ἐμβάλωμά τι δι' ἐπισωρεύσεως χωμάτων ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ Κοζανιτᾶ, ἀλλὰ τὸ σφιδρὸν ρεῦμα τῶν ἐκ τοῦ Παντοκράτορος σχεδὸν κτερχομένων ὑετινῶν ὑδάτων, ὅχι μόνον ῥίγματα ἐπ' αὐτοῦ ἴδρα τοῦ μέρους ἐπροξένησεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑποκειμένους παραδίοις ἐκείνους κατακλύζει, καὶ ἐνῶ σύμπας ὁ κόσμος ἐπικαλεῖται τὴν βροχὴν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ διστοῦς αὐχμοῦ, οὔτοι ἴσως δέονται ὑπὲρ τῆς ἀποθήσεως ταύτης, φοβούμενοι τὸν κατακλυσμὸν τῶν οἰκῶν των. Τίς ὁ λόγος τῆς παρακωλύσεως τοῦ ἔργου τούτου; ἀδολογῶν ἀν καὶ ἐπιθυμία, καὶ ὑποσχέσεις ἐξεφράσθησαν ἐπανειλημένως, καὶ ὑπὸ τῶν προκατόχων καὶ ὑπὸ τῆς νῦν δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἀρχικῶς ἐμφορηθεῖσα ἰδέα περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς αὐτῆς ἤτο, ἡ διὰ κλίμακος, ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐδάφους, ἀνευ δηλ. στοῶς· κατόπιν ἐπῆλθε δευτέρα διὰ δύο ἢ τριῶν καμπῶν, ἐπὶ τοῦ κενοῦ τότε χώρου, ἀμφοτέρωθεν τῆς καταφρεσίας, (ὡς ἀποκρουμένων ὑπὸ τῶν νεωτέρων μηχανικῶν τῶν κλιμάκων)· ἀλλὰ συνοικισθείσης τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς ταύτης, καὶ προκυψασῶν οἰκονομικῶν ἴσως δυσχερειῶν, ἐπῆλθε τρίτη, διὰ κλίμακος αὐθις, πλὴν διὰ πλατέων βαθμιδῶν, ἵνα περὶ τε καὶ ἐπιπλοὶ ἀναδοκαταβαίνωσι· τετάρτη δὲ καὶ τελευταία ἤδη, διὰ τριῶν ἐλιγμῶν βορρικῶς, ἐνθα τὸ μέρος κενὸν εἰσέτι, ἐν σχήματι σχεδὸν ἡμικυκλικῷ· καὶ μολαταῦτα οὐδὲν τῶν σχεδίων τούτων κατωρθώθη νὰ ἐνσαρκωθῆ. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀνιάρων ν' ἀναλογίζηται τις, ὅτι ἐδαπανήθησαν ἑκατὸν ὡς ἑγγιστα χιλιάδες δραχμῶν, ἐπὶ ἔργου ἀδεξίου, μὴ κατεπειγούσης ἀνάγκης, ἀτυχῶς τέλος, τὴν ἀρκτικῶς τῆς Παντανάσσης, πολυθρόλλητον κλίμακα, ταύτης δεξιᾶς κεντρικωτάτης, νὰ ὀλιγορῆται ἡ κανονικὴ, ἡ ἀνθρωπίνῃ τελειοποίησις τῆς, ἔστω καὶ διὰ δέκα ἢ καὶ εἰκοσι χιλιάδων δραχμῶν, νὰ συγκοινωνῶμεν δὲ ἀναρριχόμενοι ὡς οἱ αἴλουροι νὰ καταβαίνωμεν ὡς αἱ χελῶναι, ἐν βροχῇ δὲ νὰ κοκίζωμεν, ὡς οἱ βάρταχοι· ὅποιοι ἀπαίσιον ἀναρριχόμενοι! Οὐδὲ τυφλώττομεν ἀπέναντι μέτρων τινῶν προληπτικῶν ἢ ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, κατὰ τῆς ἐν βροχῇ πλημμύρας ἐπὶ τινῶν παρόδων· ἀλλὰ τούτων, ὡς μὴ ῥιζικῶς προληπτικῶν, καὶ ἀνεπιτηδείως γενομένων, μερικὴ καὶ θραχία ἐστὶ καὶ ἡ θεραπεία· ταχεῖα δὲ καὶ πλήρης ἡ μεταίωσις. Συννοῦμεν ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὰς εὐχὰς μας μετὰ τῶν ἰδικῶν Σας, καὶ εἴθε νὰ εἰσακουσθῶμεν· προτρέπομεν δὲ τὸν τσοσάκις ὑποσχεθέντα κ. Δήμαρχον νὰ προτιμήσῃ ὅχι μόνον τὸ ὠραῖον, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀλιγωτέρας δυσχερείας προσκόμματα, καὶ ἀποζημιώσεις παρέχον σχέδιον, καὶ νὰ μὴ ἀναβάλλῃ πλεόν, καθόσον πᾶσα ἀναβολὴ γενῆ νέα προσκόμματα, ἵνα μὴ ἐγκαταλειφθῆ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, τὸ ἀναγκαῖότερον δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν μετὰ θάρους ἔργον, τῆς ἐξωραϊζομένης πόλεως μας, ὁ τελειὸς σύνδεσμος τῆς κυρίας ἀρτηρίας τῆς ἀνω μετὰ τῆς κάτω πόλεως, ὅπερ ἐστὶν μία μεγάλη κηλὶς, ἐν μέσῳ στιλπνοῦ κατόπτρου, ἡ παράτονος ἤχος, ἐν ἀρμονικῇ συναυλίᾳ. *

ΔΙΑΦΟΡΑ

Σήμερον ἀνεκοινώθη ἐνταῦθα ἐπισήμως τὸ διάταγμα δι' οὗ διαλύεται ἡ Βουλὴ.

— Ἡμέρα ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν ὤρισθη ἡ 20 Δεκεμβρίου, καὶ ἡ τῆς ἐνάρξεως τῆς βουλῆς ἡ 10 Ἰανουαρίου.

✓ — Κατὰ τὴν νύκτα τῆς προχθῆς τετάρτης καὶ μετὰ τὴν βροχὴν τῆς ἡμέρας ἐκεῖνης ὀρητικὸν ρεῦμα ὑδατος συνεπιπέρον λίθους ὀγκώδεις ἐπεσεν ἐπὶ τῆς δεξιαμένης τῶν πηγῶν τοῦ ὑδραγωγείου τῆς πόλεως, κατεκάλυψεν αὐτὴν δι' ἄμμου καὶ λίθων καὶ παρέσυρε δύο τεμάχια τῶν ὑδραγωγῶν σωλήνων, οὕτω δὲ ἡ πόλις στερεῖται ὑδατος μέχρι σήμερον, ὑδρευομένη ἐκ φρεάτων. Ἡ

Δημοτική αρχή έσπευσεν άμέσως νά έκκαθαρίσῃ τήν δεξαμενήν καί διά τῶν ἀναγκαίων έπισκευῶν νά ἀποκαταστήσῃ τήν λειτουργίαν τοῦ ὑδραγωγείου ἧτις ἀναμένεται έντός τῆς σήμερον. Μετ' αἰρας λύπης καί σχεδόν μετ' ἀπελπισμοῦ σημειοῦμεν ὅτι τά ζεύματα αἵτινα έπήνεγκον τήν ζημίαν ταύτην καί αἵτινα ἠπέλιον σπουδαίως τόν μέγαν τῆς πόλεως πλοῦτον, τόν τοῦ ὕδατος, προσέλαβον τήν καταστρεπτικήν ταύτην ἔρμην διά τῆς ἀποφύλαξεως τοῦ ὑπερκειμένου ὕδρου, ὅπερ αἱ ἐπανειλημμέναι πυρκαϊαί κατέστησαν τελείως φαλακρόν. Κατά τήν γνώμην εἰδημόνων παρατηρητῶν ἡ τελευταία καταστροφή κυρίως ἐπῆλθεν ἐκ τῆς κατά τόν παρελθόντα Αὐγούστον ἀποτεφρώσεως τοῦ παρά τὰς πηγάς δάσους ὅπερ κατεστράφη ἀτιμωρητί ὑπό τῶν ποιμένων, καί ὑπό τὰς ὄψεις ὄλων ἡμῶν. Μετ' ἀλλοῦς ψυχῆς σημειοῦμεν ἀκόμη ὅτι εἰς τὸ μέλλον διά τήν ἀνω αἰτίαν αἱ πηγαί τοῦ ἡμετέρου ὑδραγωγείου εἰσὶν ἐκτεθειμέναι εἰς δεινοῦς κινδύνους, ὅτι πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῶν δέον ὁ Δῆμος νά δαπανήσῃ ἕως 100 χιλ. δραχ. καί ὅτι ἡ εἶδη ἐπενεχθεῖσα ἐπ' αὐτοῦ ἐλάθει ὑπολογίζεται εἰς 20 χιλ. δραχμῶν. Εἶθε τοῦλάχιστον τὸ ἀλγεινὸν τοῦτο γεγονός νά ἐξεργείρῃ καί ἐν ἡμῖν τὸ πρὸς τὰ δάση ἐνδιαφέρον καί ἀφυσπνίσῃ τὸ κοινὸν πρόνημα ἀπέναντι τῶν κινδύνων οἵτινες ἀπειλοῦσι τήν χώραν ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν δασῶν.

— Συνιστῶμεν πλειοτέραν προσοχὴν εἰς τὸ ἐν Πύργῳ ταχυδρομεῖον περὶ τήν διεύθυνσιν τῶν ἐπιστολῶν, διότι κατ' αὐτὰς πολλαὶ ἐπιστολαὶ διευθυνόμεναι ἐκ Πύργου ἐνταῦθα ἀφίκοντο τὴν πέμπτην ἢ ἕκτην ἡμέραν, ἀφοῦ ἐξέδραμον μέχρις Ἀθηνῶν καί ἐκεῖθεν διεδιβάσθησαν ἐνταῦθα. Τοῦτο δύναται νά γίνῃ πρόξενον πολλῶν ζημιῶν, ἰδίᾳ εἰς τὸ ἐμπόριον ὅπερ δι' ἐπιστολῶν ἀνταλλάσσει ἀξίας σημαντικὰς ἐκ δὲ τῆς ἐγκαίρου ἀφίξεως αὐτῶν ἠρτῆνται μεγάλα συμφέροντα, πολλάκις δὲ καί ἡ τιμὴ ἐμπορικῶν εἰκῶν.

— Παρὰ τῶν περιπατούντων συνήθως κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους εἰς τὴν παρὰ τὴν προκυμαίαν πλατείαν, παρακαλεῖται ὁ κ. Δήμαρχος νά ἐπιστρώσῃ αὐτὴν δι' ὀλίγης ἀμμου, διότι μετὰ τὰς βροχὰς ἡ σχηματιζομένη ἐκεῖ λάσπη ἀποκλείει αὐτοῖς τὸν τερπνὸν ἐκεῖνον περίπατον.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλοῦ νέου κ. Νικολάου Π. Κομπάτη μετὰ τῆς σεμνῆς καί χρηστῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Θεωμοπούλου, θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Γεωργ. Θεωμοπούλου, ἀρχαίου φαρμακοποιοῦ.

— Μεθ' ὧν εὐχαριστήσεως παρατηροῦμεν εὐπρεπίζομενον παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τὸ περὶ τὴν ἐπισκευασθεῖσαν κλίμακα μέρος, μετ' ἄλλης τόσης θλίψεως εἰδομεν τὰ πλεῦρά τῆς κλίμακος ταύτης διαρραγέντα κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον, ὡς ἐκ τοῦ τεθέντος ἐπ' αὐτῆς ὑπερμέτρου βάρους. Ὁ κ. Δήμαρχος διὰ νά μὴ κρημνισθῇ δλόκληρος ἡ κλίμαξ καί θρηνησῶμεν εἰς μάτην κἀνενα συμπολιτὴν διετάξε νά ἀνεγείρωσιν ἐκατέρωθεν δύο ἐρείσματα ἐκ τῶν λεγομένων πλαστῶν, αἵτινα ὡς δύο πατερίτσαι θὰ ὑποδαστάζωσι τὸ παραλυτικὸν οἰκοδόμημα. Ἐπενθυμιζομεν ὅτι ὁ φορολογούμενος ὁπότεν ἦτο καιρὸς ἀκόμη πρὸς μελέτην, κατήγγειλε τὸ ἔργον ὡς μὴ στερεόν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐδόθη προσοχὴ εἰς τὴν καταγγελίαν του. Ἦδη λοιπὸν πατερίτσες!

— Εὐχαρίστως πάντες παρατηροῦσιν ὅτι ἠνοίχθη καί αὖθις ἡ παλαιὰ ὁδὸς τῶν Ἰψηλῶν ἀλωνίων πρὸς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Ἰωάννου ἣν εἶχεν ἀποφράξει πρὸ τινος καιροῦ κακόζηλος οἰκία ἀνεγέρθεισα ἐκεῖ ὡς ὀδόφραγμα. Τὸ αἰοῖγμα τοῦτο τόσον ἀναγκαῖον, ὀφείλεται εἰς τὴν καλοκαγαθίαν τοῦ σεβαστοῦ κ. Θ. Βοῦδ, ὅστις ἐπέτρεψεν, ἀνεῦ ἀποζημιώσεως τινός, τὴν πλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ἀποκοπῆς μέρους τοῦ κήπου του.

— Τὴν μέριμναν τῆς ἡμετέρας δημοτ. ἀρχῆς προσεῖλκυον ἦδη τὸ νεκροταφεῖον τῆς ἀνω πόλεως (Ἀλεξιοτίσσης) ὅπερ περιφράσσεται ἐπιμελῶς, διαχωρίζεται εἰς τμήματα καί κανονίζεται

ἐν γένει κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς καί τῆς καλαισθησίας. Ἡ ἐργασία αὕτη διενεργεῖται ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν τοῦ δημοτ. μηχανικοῦ κ. Α. Σοφίου καί δὲν ἀμφισβῆλλομεν ὅτι ἔσεται ἀνταξία τοῦ ζήλου καί τῆς φιλοκαλίας του.

— Διατρίβει κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πόλιν μας ἄξιος ὀδοντοίατρος, διπλοματοῦχος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νεαπόλεως, ὁ κ. Φραγκῆσκος Ζεβερίνος, ὅστις ὑπόσχεται πολλὰ εἰς τοὺς πάσχοντας.

— Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν διαμένει ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ὁ ἐν διαφόροις μέρεσι τῆς τε ἐλευθέρας καί δούλης Ἑλλάδος, ἐπὶ ἕτη μακρὰ εὐδοκίμως μετελθὼν τὴν ἱατρικὴν ἀξιοτίμος ἱατρός κ. Παύλιος Καλημέρης ὡς εὐχαρίστως δὲ μανηθάνωμεν ὁ κ. Καλημέρης, τῇ παραινέσει πρὸς τοῦτο πολλῶν τῶν ἀξιοτίμων ἡμῶν συμπολιτῶν καί συναδέλφων του, σκοπεῖ νά ἐγκατασταθῇ ἐνταῦθα πρὸς διαρκῆ ἐξάσκησιν τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ πολυετής τοῦ ἀνδρὸς σπουδὴ ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις Βερολίνου, Βιέννης καί Παρισίων καί ἡ μακρὰ αὐτοῦ πείρα ἐν τῷ ἱατρικῷ σταθμῷ καθιστῶσι πάντη περιττὴν πᾶσαν ὑπὲρ αὐτοῦ σύστασιν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας. Ὁ ἐν λόγῳ ἱατρός δέ χεταί ἐπισκέψεις ἀσθενῶν δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Παύλου Ἐλασσῶνος, κειμένῳ κατωθὶ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἀλκυβιάδου Μπαγαρίτου, ἀπὸ τῆς 11—12 Π. Μ., καί ἀπὸ τῆς 3—4 Μ. Μ.

— Κατὰ τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ Ἀλεξ. Σουβάλας καί Δημ. Λαμπράτος ἐπυροβόλησαν τὸν Νικόλαον Σιμωντῶν ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν θέσιν Κόκαλι γερφύρι οἰκίας του ἐκ τοῦ παραθύρου, εὐτυχῶς ἀνεῦ ἀποτελέσματος.

— Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κατὰ τὴν θέσιν Μουριά, ὁδὸς ἀγίου Ἀνδρέου, μετὰ προηγουμένην ἔριδα ὁ Γεώργιος Γαλάνης ἐπυροβόλησεν ἀνεπιτυχῶς κατὰ τοῦ Βασιλ. Μητροπούλου.

— Κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς κατὰ τὴν θέσιν Ἰψηλῶν Ἀλωνίων, ὁ Βασ. Ξένος ἢ Νικολέτος ἀμυνόμενος κατ' ἐπιθέσεως τοῦ Ἀνδρέα Ντασκαρέλου ἢ Λίγκου ἐτραυματίσεν αὐτὸν ἐπικίνδυνως διὰ πιστολίου κατὰ τὸ ὑπογάστριον.

— Τὴν ἐπιούσαν εἰς τὸ χωρίον Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Δήμου Πατρῶν, ὁ Ἰωάννης Σκέντζας χωρικὸς, ἀπέκτεινε διὰ πυροβόλου ὄπλου Κωνσταντῖνον τινὰ Ἡπειρώτην, διερχόμενον τοῦ χωρίου ἐκεῖνου. Ὁ δράστης δὲν συνελήφθη.

— Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς προχθῆς ὁ Ἄριστ. Πίρης ἢ Χριστοδουλόπουλος εἰσελθὼν εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀνω πόλιν ἐργαστήριον τοῦ Θεοδ. Καρὰ ἐζήτει παρ' αὐτοῦ χρήματα, ληστρικῶς τῷ τρόπῳ, ἐπὶ τῇ ἀρνήσει του δὲ, ἐπυροβόλησεν κατ' αὐτοῦ καί τὸν ἐτραυματίσεν κατὰ τὸ πρόσωπον καί τὴν χεῖρα. Ὁ δράστης καίτοι διωχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, δὲν συνελήφθη.

— Μετὰ μεσημβρίαν τῆς προχθῆς Τετάρτης ἡ θάλασσα ἐξέβρασεν παρὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τὸ πτώμα τοῦ Κωνστ. Ἀγιοβλασίου ἐκ Κερκύρας, ἐβεβαιώθη δὲ ὅτι οὗτος πάσχων διανοητικῶς εἶχε ῥιφθεὶ εἰς τὴν θάλασσαν καί ἐπνίγει.

— Χθὲς περὶ ὥραν 11 π. μ. οἱ κερραγωγεῖς Χρ. Μιτζῆς καί Ἰωάν. Παπαγιαννόπουλος πορευόμενοι τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων, διεπληκτίσθησαν ταί ἐπυροβόλησαν κατ' ἀλλήλων, συνελήφθησαν δ' ἀμφοτέροι.

— Χθὲς τὴν νύκτα ἀφίκετο ἐνταῦθα πλήρης ὁ μελοδραματικὸς θίασος ὁ μέλλων νά τέρψῃ τοὺς κατοίκους κατὰ τὴν χειμερινὴν ταύτην περίδον. Οἱ παρ' ἡμῖν φίλοι τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου ὑπεδέχθησαν αὐτὸν μετ' ἐνδιαφέροντος.

Τὴν ἐρχομένην Δευτέραν 26 τρ. μηνὸς μηνῆμα τοῦ ἀγίου Δημητρίου, ὁ ὄρολογιοὸς ἀσκητήριος Μουρτιδῆς δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐνεκεν πένθους.

Εἰδοποιήσεις.

Ἡ Κυρία Leonie de Paintent, δικεκριμένη διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καί τὸ κυριώτερον Παρισιανὴ διδὲ Μαθήματα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ τυπογραφείῳ «Φορολογούμενου»

ΒΟΥΤΥΡΟΝ καθαρὸν ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται πρὸς δραχμὰς 4,30 κατ' ὄκταν πλησίον τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Κορίνθου.

Τὸ ἐνταῦθα ἐμποροπρακτικὸν κατάστημα τῶν Κ. Α. ΜΕΛΩΝ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ κείμενον ὑπὸ τὴν οἰκίαν Καπρῆλου ἐπλουτίσθη ἐσχάτως με ποικίλων χρωματισμῶν Ἀγγλικά καί Γαλλικά ὑφάσματα τῆς ἐποχῆς, ἀρίστης ἐκλογῆς προσελθέτωσαν ὅθεν οἱ βουλόμενοι, καί θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ποιότητος καί στερεότητος τῶν ὑφαμάτων, ἐκ τῆς ἐγνωσμένης ἐντελοῦς ἐργασίας αὐτῶν, καί ἐκ τῶν λίαν συμφερούσων τιμῶν.

Ὁ ἐνταῦθα ἐργοστασιάρχης Ἰω. Λαζαρίδης ἐπλούτισεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ ἐργαστήριον του, διὰ ποικιλοτάτης συλλογῆς ἐπιπλῶν, πολυτελῶν, κερμῶν καί στερεῶν, αἵτινα εἰσεκόμησε ἐκ Βιέννης καί ἐκ τῶν μᾶλλον ὀνομαστικῶν ἐργοστασιῶν ὁ υἱὸς του, καί τὰ ὀποῖα πωλοῦνται παρ' αὐτῷ εἰς τιμὰς συμφερούσας.

ΚΛΗΣΙΣ

Ζηρ. Παλαιολογοπούλου κατοικοῦ Πατρῶν κατὰ

Διονυσίου Γασολάτου ἀγνώστου διαμονῆς πρὸς τὸ Βόρειον Βιρηνοδιεῖον Πατρῶν.

Μετὸν ἀντίδικον λογαριασθεὶς τὴν 3 Μαρτίου τοῦ 1879 μοὶ ἔμεινεν ὀφειλέτης ἐξ ἀγορᾶς ὑποδημάτων δραχ. 9 καί 20 0/0, τὴν δὲ 12 Μαΐου π. ε. τῷ κατεσκεύασα προσέτι ἐν ζεύγος ὑποδημάτων ἀξίας δραχ. 20, τὴν 30 Αὐγούστου ἰδίου ἔτους ἐν ζεύγος ψῆδια καί σόλες δραχ. 8, τὴν 29 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους ἐν ζεύγος ὑποδημάτων δίσολα δραχ. 22, καί τὴν 17 Μαΐου π. ε. ἐν ζεύγος σόλες δραχ. 3. Προσέτι δὲ μοὶ ὀφείλει ὁ ἀντίδικος ἐξ ἐνοικίων μῖα πρὸς αὐτὸν ἐνοικιασθῆσης οἰκίας μου δραχ. 44 διὰ τοὺς μῆνας Μαῖον, Ἰούνιον καί Ἰούλιον π. ε. Ἀπέναντι τούτων ἔλαβον δραχ. 30 καί 40 0/0 ὥστε ὑπολείπεται νά μοῦ πληρώσῃ ὁ ἀντίδικος δραχ. 75 καί 80 0/0. Διὰ ταῦτα.

Καλοῦμεν τὸν ἀντίδικον πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης ἐμπροθέσεως ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Βιρηνοδικείου καί ἐξαίτουμέθα,

Νά ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος νά μοῦ πληρώσῃ ἐν ὄλῳ δραχ. 75 καί 80 0/0 ἐντόκως 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς κλήσεως μέχρις ἐξφλίσεως καί νά καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα καί κηρυχθῇ προσωρινὴ ἐκτέλεσις.

Πάτριαι τὴν 28 Αὐγούστου 1881.

Ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ ἐπίδοτος νομίμως τὴν παρούσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτριας Πρωτοδικῶν καί δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ φορολογούμενος.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Γ. Τουλιώτης.

Ὁ ἐκδότης
Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.